

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO

GJYKATA E APELIT PRISHTINË

Numri i lëndës: 2021:209664
Datë: 30.04.2024
Numri i dokumentit: 05640851

CAP.nr.797/2023

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË, me gjyqtaren individuale Hidajete Gashi Alaj, në çështjen përmbartimore të kreditorit S.B nga Prishtina, të cilin e përfaqëson F.M Avokat nga Prishtina, ndaj debitorit Shërbimi Spitalor Klinik Universitar i Kosovës, me seli në Prishtinë, duke vendosur lidhur me ankesën e debitorit të ushtruar kundër aktvendimit të Gjykatës Themelore në Prishtinë, Cpc.nr.1038/21, i datës 06.02.2023, me datë 30.04.2024, mori këtë:

A K T V E N D I M

REFUZOHET e pathemeltë ankesa e debitorit Shërbimi Spitalor Klinik Universitar i Kosovës, me seli në Prishtinë, ndërsa aktvendimi i Gjykatës Themelore në Prishtinë, Cpc.nr.1038/21, i datës 06.02.2023, VËRTETOHET.

A r s y e t i m

Gjykata Themelore në Prishtinë me aktvendimin, Cpc.nr.1038/21, i datës 06.02.2023 ka vendosur që të refuzoj si të pabazuar prapësimin e debitorit Qendra Klinike Universitare-QKUK, me seli në Prishtinë, i ushtruar kundër Propozimit për Përmbartim Cpc.1038/21, të datës 16.12.2022, i lejuar nga Gjykata Themelore në Prishtinë.

Kundër këtij aktvendimi në afatin ligjor ka ushtruar ankesë debitori për shkak të shkeljeve esenciale të dispozitave procedurale, konstatimit të gabuar apo jo të plotë të gjendjes faktike dhe zbatimit të gabuar të së drejtës materiale, duke propozuar që Gjykata e Apelit në Prishtinë të aprovoj ankesën e paraqitur dhe aktvendimin e gjykatës së shkallës së parë ta prishë dhe lëndën ta kthej në rigjykim dhe rivendosje ose të njëjtin ta ndryshoj dhe të hedhë poshtë propozimin për përmbartim si të pa bazë.

Gjyqtarja individuale e Gjykatës së Apelit, i shqyrtoi shkresat e lëndës, aktvendimin e atakuar dhe pretendimet ankimore, në kuptim të nenit 3, paragrafi 2, të Ligjit nr.04/L-139 për Procedurën Përmbartimore si dhe në kuptim të nenit 194 të LPK-së, gjeti se:

-Ankesa e debitorit është e pa themeltë.

Nga shkresat e lëndës rezulton se kreditori me datën 17.09.2021, ka paraqitur propozim te Gjykata Themelore në Prishtinë për përmbartimin e borxhit për paga jubilarë në shumë prej 1318.00 euro, në bazë të dokumentit përmbartimor –Vendimi të Inspektoratit të Punës 01 Nr.21-872/500/2020, të datës 02.04.2020.

Gjykata e shkallës së parë me aktvendimin, Cpc.1038/21, i datës 16.12.2022, ka lejuar përmbartimin ndaj debitorit.

Kundër aktvendimit për lejimin e përmbartimit të lëshuar nga Gjykata Themelore në Prishtinë, ka paraqitur prapësim debitorit me propozim që të aprovohet prapësimi, aktvendimi Cpc.nr.1038/21 të anulohet dhe Propozimi për Përmbartim të hedhet poshtë si i pabazë.

Gjykata e shkallës së parë me aktvendimin Cpc.nr.1038/21, i datës 06.02.2023 ka refuzuar si të pa bazuar prapësimin e debitorit të ushtruar kundër urdhrorit për lejimin e përmbartimit të lejuar nga përmbartuesi privat.

Në arsyetimin e aktvendimit të atakuar gjykata e shkallës së parë ka theksuar se ka vlerësuar se Vendimi i Inspektoratit të Punës, 01 Nr.21-872/500/2020, të datës 02.04.2020, në bazë të të cilit Gjykata Themelore në Prishtinë ka lejuar përmbartimin, është dokument përmbartues dhe përbën bazë juridike për caktimin e përmbartimit ngase i ka plotësuar kushtet ligjore nga neni 21 dhe 22 i LPP për të qenë i përmbartueshëm dhe njëkohësisht i përshtatshëm për përmbartim.

Tutje në arsyetim të aktvendimit theksohet se debitorit ka kundërshtuar si të pa bazuar aktvendimin për lejimin e përmbartimit, me arsyetim se ndaj kreditorit është zhvilluar njëherë procedura përmbartimore, i njëjti është kompensuar, por gjykata të njëjtat i vlerësoi si irelevante në këtë procedurë. Me nenin 69 par 4 të LPP është përcaktuar se: *“Baza për prapësim duhet të mbështetet me prova të duhura. Provat për prapësimin duhet të dorëzohen me shkrim, përndryshe prapësimi do të refuzohet”*. Debitorit në këtë fazë, nuk ka sjellur prova për ti argumentuar pretendimet e tij, veç asaj të njëjtat ishin pa bazë ligjore. Andaj, nga arsyet e paraqitura, gjykata e shkallës së parë ka vlerësuar se nuk ekziston asnjëra nga bazat ligjore mbi bazën e të cilave të anulohet aktvendimi për lejimin e përmbartimit e të cilat janë paraparë në nenin 71 të LPP.

Vlerësimin dhe qëndrimin juridik të gjykatës së shkallës së parë, gjyqtari i Gjykatës së Apelit e aprovon si të rregullt dhe të ligjshëm, për arsye se aktvendimi i atakuar nuk është përfshirë me shkelje thelbësore të dispozitave të procedurës kontestimore nga neni 182 paragrafi 2, pika b), g), j), k) dhe m), të LPK-së, dhe se drejtë është zbatuar e drejta materiale, e të cilat shkaqe

ankimore gjykata e shkallës së dytë i vlerëson edhe sipas detyrës zyrtare, në bazë të nenit 194 të LPK-së.

Në ankesën e paraqitur debitori pretendon se gjykata ka bërë shkelje esenciale të dispozitave të procedurës përbarimore dhe atë duke vepruar në kundërshtim me nenin 24 par.5, nenin 36 par.1, nenin 37 si dhe nenin 38 par.1 të Ligjit për Procedurën përbarimore, sepse sipas debitorit, propozimit për përbarim nuk i është bashkëngjitur dokumenti përbarues origjinal apo kopja e tij e vërtetuar sipas ligjit. Tutje në ankesë debitori thekson se gjykata ka bërë shkelje të dispozitave procedurale sepse debitori ka theksuar se kreditori ende pa përfunduar procedura e ankimimit ka parashtruar propozim për përbarim të vendimit të Inspektoratit të Punës, e kështu sipas debitorit kemi edhe vërtetim të gabuar apo jo të plotë të gjendjes faktike pasi që nuk mund të ekzekutohet akti administrativ kundër të cilit është bërë ankim me efekt pezullues.

Gjykata e Apelit si gjykatë e shkallës së dytë duke i vlerësuar pretendimet ankimore të mësipërme të parashtruara nga ana e debitorit, vlerëson se të njëjtat janë të pa bazuara sepse gjykata e shkallës së dytë me rastin e vendosjes nuk ka vepruar në kundërshtim me dispozitat e Ligjit të Procedurës Përbarimore sikurse pretendon debitori në ankesë. Gjykata e shkallës së parë nuk ka vepruar në kundërshtim me nenin 24 par.5 të LPP-së i cili përcakton se: *“Përbarimi caktohet në bazë të vendimit gjyqësor që ende nuk është bërë i formës së prerë, ose në bazë të vendimit të dhënë në procedurë administrative që nuk është bërë përfundimtar, vetëm po që se me ligj është paraparë se ankesa apo mjetet tjera juridike, nuk e ndalojnë përbarimin”*, e kjo për faktin se përbarimi është caktuar pikërisht në bazë të vendimit të dhënë në procedurë administrative, pra vendimi është marrë nga Inspektorati i Punës e po ashtu edhe me ligj është paraparë se ankesa nuk e shtyn ekzekutimin e vendimit, e kjo duke u bazuar në dispozitën e nenit 6.4 i Ligjit për Inspektoratin e Punës i cili përcakton se: *“Ankesa e ushtruar në vendimin e Inspektorit të punës nuk e shtyn ekzekutimin e vendimit.”*

Tutje, Gjykata e Apelit vlerëson se gjykata e shkallës së parë nuk ka vepruar në kundërshtim me nenin 36 të Ligjit për Procedurën Përbarimore i cili përcakton vërtetimin për përbarueshmërinë, ku në paragrafin 1 të këtij neni thuhet se: *“Së bashku me propozimin për përbarim, organit përbarues i dorëzohet edhe dokumenti përbarues, origjinal apo kopje e vërtetuar, me klauzolën e përbarueshmërisë për përbarueshmëri”*. Nga shikimi i shkresave të lëndës vërehet se kreditori propozimit për përbarim i ka bashkëngjitur dokumentin në kopje të vërtetuar, pra vendimin e Inspektoratit të Punës, 01 Nr.21-872/500/2020, të datës 02.04.2020, i cili përmban vulën origjinale të organit noterial, që ka vërtetuar se kopja është identik me origjinalin, andaj nuk qëndron pretendimi se propozimit për përbarim nuk i është bashkëngjitur dokumenti origjinal. Po ashtu, pretendimet se gjykata e shkallës së parë ka vepruar në kundërshtim me nenin 37 dhe 38 të Ligjit për Procedurën Përbarimore nuk qëndrojnë sepse siç u theksua propozimit për përbarim i është bashkëngjitur dokumenti në kopje të vërtetuar, e po ashtu propozimi për përbarim i përmban të gjitha elementet e përcaktuara me nenin 38 duke përmbajtur kërkuesin e përbarimit dhe debitorin, adresën e kreditorit dhe debitorit, si dhe kredinë që kërkohet të realizohet, kështu që Gjykata e Apelit pretendimet e debitorit se është vepruar në kundërshtim me nenet e sipërcituara nuk mund ti marrë si të bazuara.

Debitori pretendon se ndaj kreditorit është zhvilluar procedura përbarimore dhe njëherë është kompensuar, i cili provat e tij i mbështet në nenin 71 të LPP-së. Gjykata e Apelit, vlerëson se edhe ky pretendim nuk qëndron sepse gjeti se kreditori nuk është person i njëjtë me atë që pretendon debitori dhe vendimi i Inspektoriatit të Punës 01 Nr.21-872/500/2020, i datës 02.04.2020, është dokument përbarues dhe i ekzekutueshëm.

Meqenëse debitori me ankesë nuk ka paraqitur asnjë shkak me të cilin do të vërtetonte se ekzistojnë arsyeje të cilat do të bënin dokumentin të pa përshtatshëm për tu përbaruar, Gjykata e Apelit vlerëson se gjykata e shkallës së parë drejt ka vepruar kur e ka refuzuar prapësimin si të pa bazuar duke vendosur sikurse në dispozitiv të aktvendimit të atakuar, duke e konsideruar vendimin e gjykatës së shkallës së parë të drejtë dhe të ligjshëm.

Nga sa u tha me lartë u vendos si në dispozitiv të këtij aktvendimi në kuptim të nenit 77 dhe 17 të LPP-së, lidhur me nenin 208 dhe 209, pika b), të LPK-së.

GJYKATA E APELIT E KOSOVËS NË PRISHTINË
CAP.nr.797/2023 me datë 30.04.2024

Gjyqtarja
Hidajete Gashi Alaj d.v